

TÌNH HÌNH BỆNH VIÊM NHIỄM ĐƯỜNG SINH DỤC DƯỚI THƯỜNG GẶP Ở PHỤ NỮ TỪ 18 - 52 TUỔI TẠI QUẬN KIẾN AN, HẢI PHÒNG NĂM 2009

**NGUYỄN VĂN HỌC, ĐÀO VĂN LÂN
Bệnh viện phụ sản Hải Phòng**

TÓM TẮT

Quận Kiến An là một quận mới thành lập, bán nông nghiệp, điều kiện sống và dân trí của người dân còn thấp và hiện chưa có một nghiên cứu nào về bệnh viêm nhiễm đường sinh dục dưới (VNĐSDD) tại cộng đồng. Chúng tôi tiến hành nghiên cứu với mục tiêu: Mô tả thực trạng bệnh VNĐSDD tại quận. Thời gian từ tháng 4/2009 – tháng 10/2009. Đối tượng: Phụ nữ từ 18 - 52 tuổi có chồng hay chưa có chồng hiện đang cư trú tại quận. Với N= 380. Kết quả: Tỷ lệ

VNĐSDD trong cộng đồng là 63,9% trong đó: Viêm âm hộ 5%, Viêm âm đạo 32,9%, Viêm tuyến Bartholin - Sken 16,7%. Hình thái tổn thương: Viêm âm hộ tấy đỏ 58,3%, sẩn ngứa, mụn nước 16,7%, loét trót, mụn cơm 5,5%, vết trăng âm hộ 8,3%. Viêm âm đạo cấp là 67,5%, viêm mẩn 32,5%. Tác nhân gây bệnh: Vi khuẩn 56,8%, Nấm Candida albicans 27,6%, băng vệ sinh cao cấp 2%, viêm hỗn hợp 8,2%, Trichomonas 2,9%, Gardnerella là 2,5%.

Từ khóa: viêm nhiễm đường sinh dục dưới

Bảng 6: Các hình thái viêm nhiễm CTC của đối tượng nghiên cứu

Các hình thái tổn thương	Số lượng (n)	Tỷ lệ (%)
Viêm đỏ	132	70,2
Lộ tuyến	22	11,7
Polip	2	1,1
Nang Naboth	14	7,4
Hỗn hợp	18	9,6
Tổng số	188	100

Bảng 7: Nguyên nhân gây bệnh viêm nhiễm đường sinh dục dưới qua soi tươi.

Nguyên nhân	Số lượng (n)	Tỷ lệ (%)
Ví khuẩn	138	56,8
Nấm Candida albicans	67	27,6
Trichomonas vaginalis	7	2,9
Gardnerella vaginalis	6	2,5
Dùng băng vệ sinh	5	2,0
Hỗn hợp (ví khuẩn, nấm, gardnerella)	20	8,2
Tổng số	243	100

BÀN LUẬN

- Kiến An là một quận mới thành lập vẫn còn 32,1% số phụ nữ làm nông nghiệp. Tỷ lệ mắc bệnh VNĐSDD chung của phụ nữ từ 18 - 52 có chồng hay chưa có chồng là 63,9%. Kết quả này tương đương kết quả của Đào Thị Thu Hiền 63,8%, của Nguyễn Hữu Cốc năm 2001 là 64,4%. Nhưng cao hơn Vũ Quang Khải năm 2007 là 43,1%. Thấp hơn của Lê Thị Tài là 71% năm 1998 vv. Như vậy tỷ lệ mắc bệnh viêm nhiễm đường sinh dục dưới trong cộng đồng rất khác nhau, nó phụ thuộc vào nhiều yếu tố như: sự hiểu biết, thời gian, địa dư, thói quen vệ sinh, phong tục, nghề nghiệp, sự ô nhiễm môi trường...

- Triệu chứng cơ năng: Có 75% trả lời đã từng có những biểu hiện như: đau rát bộ phận sinh dục 47,1%, ra khí hư 71,6% và ngứa bộ phận sinh dục 29,5%. Tuy nhiên, thực tế có nhiều trường hợp đến khám không có bệnh mà chỉ là chất nhầy sinh lý giữa kỳ kinh. Vì vậy triệu chứng cơ năng chỉ mang tính chất gợi ý, muốn có kết luận chính xác phải thăm khám thực thể, làm xét nghiệm soi tươi, xác định tổn thương thực thể.

- Vị trí và các hình thái tổn thương bệnh VNĐSDD: Tỷ lệ viêm cổ tử cung là cao nhất 61,3% trong đó hình thái tổn thương hay gặp là viêm đỏ chiếm 70,2%, viêm lộ tuyến 11,7%, viêm hỗn hợp 9,6%, polip và nang Naboth 8,5%. Hình thái tổn thương cấp tính ở cổ tử cung, nếu không được điều trị kịp thời, điều trị đúng sẽ tiến triển thành mãn tính, gây khó khăn cho điều trị, mất nhiều thời gian, kinh phí và đây cũng là một trong những nguyên nhân dẫn đến ung thư cổ tử cung.

- Tỷ lệ viêm âm đạo là 32,9%, trong đó viêm âm đạo cấp tính là 67,5%, viêm mãn tính 32,5%. Tỷ lệ viêm âm hộ là 5% thấp nhất trong các hình thái VNĐSDD. Tổn thương hay gặp là viêm tấy đỏ 58,3%, sẩn ngứa, mụn nước 16,7%, viêm tuyễn Bartholin

16,7%, vết tráng âm hộ 8,3%, không có loét trẹt, sùi âm hộ. Theo chúng tôi nguyên nhân viêm âm hộ chủ yếu do tiếp xúc với quần áo không đảm bảo vệ sinh, tiếp xúc băng vệ sinh có hóa chất, sử dụng nước không đảm bảo sạch để vệ sinh hàng ngày cũng như trong thời gian kinh nguyệt, dẫn đến tình trạng viêm âm hộ.

- Có 16% tổn thương kết hợp (tổn thương cả âm đạo và CTC).

- Nguyên nhân gây bệnh: Do vi khuẩn là 56,8%, do nấm Candida albicans 27,6% đứng thứ 2, do Trichomonas 2,9%, do Gardnerella 2,5%, loại hỗn hợp là 8,2% và dị ứng dùng băng vệ sinh 2%, đây là một bệnh hoàn toàn mới chỉ xuất hiện tại Việt Nam trong vòng một vài năm trở lại đây, nhưng tại các nước phát triển thì đã nói nhiều. Vì điều kiện nghiên cứu tại cộng đồng, chúng tôi không làm được một số xét nghiệm như: Chlamydia, Lậu cầu, giang mai, HIV... Do vậy nghiên cứu không chỉ rõ được từng loại vi khuẩn gây bệnh, đây là một hạn chế của đề tài, cần có những nghiên cứu tiếp về lĩnh vực này.

KẾT LUẬN

Qua kết quả nghiên cứu của chúng tôi cũng như các tác giả khác về tỷ lệ mắc bệnh viêm nhiễm đường sinh dục dưới, cũng như tác nhân gây bệnh trong và ngoài nước có sự khác nhau điều này cũng dễ hiểu vì bệnh này phụ thuộc rất nhiều vào vị trí địa lý, môi trường sống, phong tục tập quán vv. Tác nhân gây bệnh viêm nhiễm đường sinh dục dưới tồn tại trong cộng đồng là rất cao, cho dù chúng ta có làm tốt công tác phòng bệnh đến đâu thì cũng không thể loại trừ hết tác nhân gây bệnh và ở mỗi giai đoạn phát triển của xã hội lại xuất hiện những tác nhân gây bệnh mới. Muốn hạn chế đến mức thấp nhất tỷ lệ mắc bệnh cũng như hậu quả mà bệnh gây ra tại cộng đồng thì việc tuyên truyền giáo dục cho người phụ nữ hiểu biết để có cách phòng chống có hiệu quả, khi có những biểu hiện bất thường nên đi khám phụ khoa ngay để điều trị kịp thời, hạn chế tối đa nguồn lây ra cộng đồng.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Dương Thị Cương, và Cs (1995) nhiễm khuẩn đường sinh dục dưới. Ký yếu công trình nghiên cứu khoa học, Viện bảo vệ bà mẹ trẻ sơ sinh, số 5 Tr 32- 41

2. Nguyễn Hữu Cốc, (2001) "Tình hình mắc bệnh phụ khoa của phụ nữ tại 4 xã huyện Kim Bảng, Hà Nam" Luận văn tốt nghiệp chuyên khoa cấp II, trường Đại học Y Hà Nội.

3. Đào Thị Thu Hiền (2004). Tình hình viêm nhiễm đường sinh dục dưới tại một số xã miền núi tỉnh Quảng Trị. Luận văn tốt nghiệp chuyên khoa II. Đại học Y Hà Nội.

4. Vũ Quang Khải (2007) "Tình hình viêm nhiễm đường sinh dục dưới ở phụ nữ trong độ tuổi sinh đẻ có chồng tại huyện Thanh Hà, tỉnh Hải Dương". Luận văn thạc sĩ Y tế công cộng, trường Đại học Y Hải Phòng

5. E. Demba et al(2001), The role of bacterial vaginosis in vaginal sischarge syndrome in the Gambia, west Africa, Sexually transmitted disease, Editors K. Kohl Stefan J. Jodl, pp 141.